

HIKIKOMORI

PŘÍBĚHY

JANA KRUPKOVÁ

HIKIKOMORI

PŘÍBĚHY

JANA KRUPKOVÁ

HIKIKOMORI

Jedná se o jedince, kteří jsou z různých důvodů odloučeni od společnosti. Za hikikomori se považuje ten, který žije společensky izolován na více než 6 měsíců. Žijí osamocení a většinou monotónní život, plný obav z budoucnosti a většinou i depresí. Problém se netýká pouze mladých, ale všech věkových kategorií, a to převážně v Japonsku a těch částech světa, kde jsou na člověka kladeny přísné nároky. Týká se žen i mužů, přesto drtivá většina z nich jsou muži. Tlak společnosti, mnoho práce, těžké studium, nebo třeba šikana, mohou být příčinou tohoto vážného problému.

Riodži Tani

Ve svých 32 letech po 8 let hikikomori

Jednoho dne se vrátil domů a řekl své matce, že už nechce nadále chodit do školy. Ve škole mu bylo po dlouhou dobu ubližováno, byl šikanován, a tak se rozhodl že už se tam nevrátí. Od té doby zůstal pouze ve svém pokoji a odmítal život mimo něj. Stará se o něj jeho matka, která doufala, že se to brzy zlepší, že se to vyřeší, ale nestalo se tak. Riodži Tani tráví dny hraním her a poleháváním ve své posteli.

Kendži Jamase

54 let, hikikomori celý svůj dospělý život

Kendži sám tvrdí, že se cítí, jako když ho společnost nutí k nějaké předurčené roli, kde nemůže být sám sebou. Cítí neustálý tlak. I on je obětí šikany v dětství, kdy ho ponižoval i vyučující. „To je také důvod, proč nemohu věřit společnosti,“ říká Kendži. Je jedním z těch, kteří se o sebe nestarají zcela sami. Žije se svou 88letou matkou. „Myslím, že mi zcela nerozumí, ale akceptuje mě,“ tvrdí Kendži, který je jí vděčný za vše, co pro něj dělá. Zdravotně je na tom ale matka Kazuko čím dál hůř. Kendži si to uvědomuje a obává se toho, co s ním bude.

Tento problém se vyskytuje u hikikomori jedinců, kteří jsou starší 50 let. Jejich rodiče už jsou velmi staří a nevládají se o ně starat tak, jako předtím.

ITO

Ito, mladý teenager, odmítá komunikovat se svými rodiči, které vidí pouze, když ho volají k obědu. To je také jediná doba, kdy je Ito ochotný vyjít ze svého pokoje. Celé dny tráví hraním her, spaním, nebo surfováním po internetu. Někdy ale nespí i několik dní. Protože ho trápí nejen deprese, ale i poruchy spánku, nervozita, nedostatek vitaminů, musí brát Ito velké množství různých prášků. Předtím, než se z něj stal hikikomori, byla počátkem problému šikana, jako i u mnoha dalších. Šikana přicházela i ze stran vlastní rodiny, protože nenaplnoval jejich očekávání. Nyní se o něj rodiče starají, ale ti tu nebudou věčně.

Nepříliš zřídka se stává, že hikikomori, kterým zemřou rodiče, kteří se o ně starají, ať už kvůli stáří, nehodě či nemoci, se o sebe nedokáží následně postarat a často přicházejí k radikálním řešením, například v podobě sebevražd.

Hiroši jamazoe

36 let, byl 10 let hikikomori

Bydlel na venkově, kde navštěvoval místní školu. Žil klidný život, až do doby, kdy se mu začli spolužáci posmívat. Hiroši totiž trpí poruchou autistického spektra, navíc o něj rodina nejeví přílišný zájem, proto se rozhodl, že po dokončení základního vzdělání už se do školy nevrátí. Měl těžké dětství, které doprovázely i myšlenky na sebevraždu.

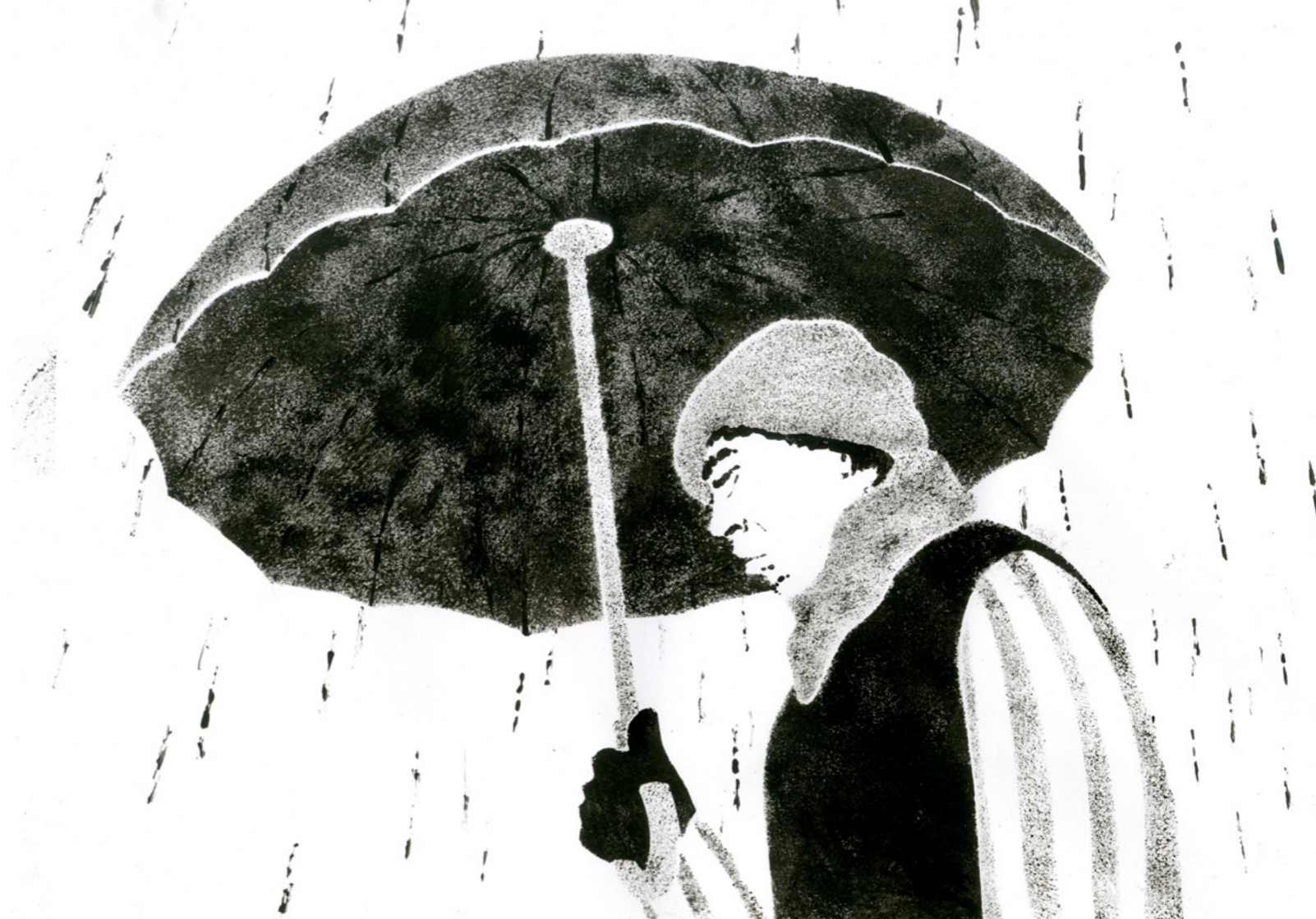
I přes velké překážky v životě, se ze svého hikikomori problému dokázal dostat pomalu sám, což je ojedinělý případ. Byl jím celých 10 let, kdy si ve svých 24 letech uvědomil, že už takhle nechce dál žít. Postavil se na vlastní nohy, začal se učit jazyky a rozhodl se cestovat, dokonce sám, protože neměl žádné přátele kvůli odloučení, což je v jeho situaci více než odvážné rozhodnutí. V současné době je příkladným hrdinou, který se dokázal postavit svému problému a už se nikdy nechce vrátit k hikikomori stylu života. „Uvědomuji si nyní, že i já si zasloužím dobrý život,“ říká.

Takuja Išikawa

37 let hikikomori

Takuja se o sebe musí starat sám, proto je nucen občas ze svého domu vycházet, aby sehnal potřebné věci. Trpí obsedantně kompulzivní poruchou a jeho matka a jediný přítel, pes Hana, zemřeli již před třemi lety. Takuja má doma nefunkční hodiny, protože čas pro něj již nehraje roli. Podle svých slov spíše přežívá, než-li žije, ale nezanevřel zcela na život, právě díky svému psovi. Nenavazuje žádné vztahy, nevyhledává kontakt. Pro jeho otce nebyl dostatečně dobrým a jen se vymlouval na nemoc a to jen zhoršilo celý problém. Nyní žije Takuja sám a celé dny tráví hraním japonských her. Jeho problém je ale hlubší, protože začínají docházet peníze, které měl po své matce, a bude proto nucen si brzy najít zaměstnání, čehož se obává, protože nemá žádnou praxi.

Dalším velkým problémem hikikomori je, že nemají žádnou praxi, nebo už nezvládají běžné problémy, díky dlouhému odloučení. Proto je pro ně mnohem obtížnější nalézt zaměstnání, ať už se odhodlají vrátit zpět do života, nebo je k tomu dožene finanční nouze. V Japonsku se navíc na zaměstnance kladou mnohem vyšší nároky.

Masato

25 let, 6 let hikikomori

Masato žije se svou matkou, která se o něj stará. Před 6ti lety, když navštěvoval školu, přestal Masato komunikovat s okolím, i se svou matkou. Nakonec s ní komunikovat začal, ale zůstal uzavřený před světem, nechce navazovat vztahy a chodit mezi lidi. Stal se z něj hikikomori a tak si krátí dlouhé chvíle plečením, nebo čtením. Jeho matka se snaží o problému mluvit, proto pravidelně vysílá v místním rádiu, kde se o něm zmiňuje a snaží se o osvětě.

Hiroši

22 let, 3 roky hikikomori

Hiroši bydlí s rodiči. Matka je v domácnosti, jeho otec hodně pracuje a téměř svého syna nevidí, protože Hiroši ve dne spí a žije nočním životem. V noci hraje hry, sleduje televizní pořady a ze svého pokoje nevychází ani na jídlo, které mu musí matka nosit. Sám Hiroši tvrdí, že se ve svém pokoji necítí jako ve vězení, ale je to pro něj komfortní a pohodlné. Čas si krátí také nakupováním přes internet, a to především her. Celý problém začal, když navštěvoval školu. Jeho rodina byla velmi přísná a vyžadovala po něm, aby byl ten nejlepší student, což Hiroši neunesl a jeho rodiče toho dnes litují.

Makihiro

2 roky byl hikikomori

Byl velice nadaný student střední školy, který měl rád svůj život, až do doby, kdy dostal výbornou známku z testu, a jeho spolužák řekl učiteli, že podváděl, i když to nebyla pravda. Od té doby si na Makihira tento profesor zasedl a přestal ho podporovat, což tohoto nadějného studenta postupně dostalo až do sociální izolace. Makihiro byl hikikomori 2 roky, ale následně se mu podařilo začít nový život poté, co poznal místního kněze. Obrátil se ke křesťanství a k bohu a to mu dalo novou naději na lepší život.

OGATAKE

Studium pro něj bylo příliš náročné, navíc doprovázené šikanou, jako i u většiny ostatních, proto to Ogatake v dospělosti vzdal a stal se z něj hikikomori. Diagnostikovali mu deprese a vývojovou vadu druhého stupně, proto dostával od státu finanční příspěvky. Ze svého vnitřního vězení se dokázal nakonec dostat, ale za cenu následků, které ho stále pronásledují. Pomalu se vrací do běžného života, ale musí na sobě každý den pracovat, aby byl schopen to ustát a opět od společenského a zároveň náročného světa neutéct.

V Japonsku mají lidé takový zvyk, že při svém představování říkají, z jaké jsou školy nebo oboru, proto je pro mnoho hikikomori jedinců obtížné jít například navštívit kadeřnictví, protože tam se vždy ptají, odkud jsou a co dělají. Proto také mívají často neupravené vlasy. Pokud nemají lidé v japonsku vzdělání a zaměstnání, nemají ani sami sebe, nemohou se běžně představit a je to pro ně ponižující.

Kanzaki

5 let hikikomori

Žije sám ve svém bytě plném věcí a nashromážděného nepořádku, přes který se obtížně dostává i na druhý konec místnosti. Kanzaki trpí vývojovou vadou, která vše značně komplikuje. Přál by si žít obyčejný život a žít mezi lidmi, ale není toho schopen. Byl by rád, kdyby se lidé o tomto problému dozvěděli více, protože podle jeho vlastních slov je Japonsko dusivá země a přál by si, aby se to změnilo a aby někdo pomohl lidem, jako je on, aby se zde více cenila individualita, která je skrze přísný režim utlačována.

Syndromem vyhoření a hikikomori stylem života, trpí v Japonsku kolem 700 lidí. Měli bychom se zamyslet nad tím, proč se tak stále děje a jak to můžeme jako společnost změnit. Jsou tito lidé tolik odlišní od nás samotných?

NADĚJE PRO HIKIKOMORI?

V Japonsku již vzniklo několik uskupení, která se pomocí těchto lidí zabývají, ať už jde o speciální druh škol, místa kde se mohou postupně socializovat i speciální sestry, které je navštěvují doma. I přesto je ale problém velice rozříšen a je potřeba tomu především předcházet, protože většina japonských rodičů se příliš stydí, než aby začla problém řešit, a tak hikikomori stále přibývá. Je tento přísný režim stále nutný? Nebude mít v budoucnu mnohem větší následky?

Při tvorbě této knihy jsem čerpala z dokumentárních filmů.

Hikikomori příběhy

Jana Krupková

Bakalářská práce

Ateliér knihy a tvarování papíru

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová

Západočeská Univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

2021

Tisk INDIGOPRINT s.r.o. Praha

